

De Ster

Pioniersvrouw en kinderen

Het vertegenwoordigt het idee van Vrouw- en Moederzijn

(Zie blz. 171)

1 Mei 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang

—

No. 9

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden, f0.90 per half jaar en f1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Haar leven was mij een predikatie, die mij tot op heden nog in de ooren klinkt. Een van de voornaamste redenen, dat ik heden president der Kerk ben is, dat ik de raadgevingen en het brandend getuigenis aangaande de goddelijkheid van God, welke ik van mijn moeder ontving, heb gevolgd.

— President Heber J. Grant.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
DE BETEKENIS VAN HET MOEDERSCHAP	
<i>Door Annie Wells Cannon</i>	163
ALGEMEENE CONFERENTIE EN ALGEMEENE AUTORITEITEN	
<i>Door Joseph P. Lambert</i>	166
MORMOONSCH BEZOEK BIJ EEN KROONPRINS	
<i>Door Oud. Gustive O. Larson</i>	168
VAN DE REDACTIE:	
MOEDERS INVLOED	
<i>Door Richard R. Lyman</i>	170
DE WAARHEID UIT DE AARDE	
<i>Door Oud. Charles W. Penrose</i>	172
PIONIERSHUMOR	
<i>Door Oud. Daniel Harrington</i>	175
MOEDER	
<i>Door Oud. Lynn A. Argyle</i>	176
INTERESSANT ALLERLEI	178
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	179
BIJ DE VOORPAGINA	171

DE BETEKENIS VAN HET MOEDERSCHAP

door ANNIE WELLS CANNON

van het Algemeen Hoofdbestuur der Nationale Vrouwen-Hulpvereeniging.

VANAF HET begin der wereld, toen Adam de naam van zijn vrouw Heva noemde, „omdat zij eene moeder aller levenden is”, heeft het woord *Moeder* door alle eeuwen heen weerklonken als het heiligst emblema van het moederschap.

De op Eva geplaatste last, dat zij met smart kinderen zou baren, werd blijde door de vrouw aanvaard, terwijl zij, om de vreugdevolle ondervinding te mogen smaken, haar eigen kleintje in de armen te weten, zelfs door de schaduw des doods gaat. Dan verheft de ziel zich in de onzelfzuchtige liefde van het moederschap. De eeuwige en goddelijke beteekenis van het moederschap staat in de annalen van den tijd bovenaan. De geschiedenis openbaart namen van vrouwen, wier moederschap, ongeacht de opoffering — en opoffering is een moeder zoet — met onsterfelijken roem heeft bekroond. De kinderlooze Sarah gaf aan Abraham haar dienstmaagd Hagar, opdat hij de vreugde van het vaderschap mocht ondervinden. Sarah's belooning was een kind van haar zelf en door haar zoon Izaak werd zij de „moeder van natiën en van koningen der menschen.

Deborah kwam haar volk te hulp, niet in haar naam als koningin, doch in haar majesteit als moeder, want zij zeide, en deze woorden zijn beteekenisvol: „Ik Deborah stond op, opdat ik een Moeder in Israëel mocht zijn”. Achter dit masker herbouwde zij haar natie. Deborah gaf met deze woorden de gedachte weer, dat de invloed van een moeder een grootere stuwkracht is dan rang of stand. Als een moeder in Israëel macht te hebben was in Deborah's dagen niet minder waar dan in alle tijden en in deze laatste dagen.

Het is van de Hebreuwsche vrouwen immer bekend geweest, dat zij het moederschap boven alles eerden. In de oude tijden waren de kinderlooze vrouwen diep bedroefd en zij treurden en getroostten zich opoffe-

ringen en zouden, evenals Hanna, moeder van Samuel, vreugdevol er toe zijn overgegaan, haar zoons in 's-Heeren dienst te geven, zelfs ten koste van haar eigen bezit, indien haar gebeden maar zouden mogen worden verhoord, zooals dat gebed van Hanna. Zoo is het ook heden, want iedere vrouw is een mogelijke moeder en het ouderlijk instinct is ingeboren. Die vrouwen, wien de macht om kinderen ter wereld te brengen, niet is gegeven, vinden daarvoor vergoeding, door de moederlooze kleintjes te koesteren en op dezulken haar teedere liefde uit te storten

Annie Wells Cannon, moeder van twaalf kinderen, waarvan elf nog in leven, is bijzonder geschikt, over de „Beteekenis van het Moederschap” te schrijven. Naast deze roeping doet haar langdurig dienstbeloon in de Zusters Hulpvereeniging, waaraan zij van haar veertiende jaar tot op heden verbonden is, haar in het bijzonder belang stellen in de verantwoording, welke de moeders dragen. Tijdens den wereldoorlog werd haar bekwaamheid erkend door haar aanstelling als de eenige staatsvoorzitster voor Europeesche Hulpverleening. Sinds den oorlog heeft zij als voorzitster van dat comité gearbeid, welks plicht het thans is, overal de toestanden der kinderen te verbeteren.

Voor de wereld staat Maria vooraan, de Moeder van den Christus — de verpersoonlijking van alle deugden van het moederschap, in wie alle vrouwen zeer terecht een groot voorbeeld kunnen zien; verheug u in haar geluk, ween om haar smart. Haar geschiedenis is van begin tot einde liefelijk — vanaf de kribbe, de aanbidding der wijzen, tot de kruisiging. Niet het minst treffend is daarbij de menschelijk-

heid van dit alles, ofschoon zij goddelijk gezegend was.

Evenals iedere andere moeder stond zij ondragelijken angst uit, toen zij haar verloren jongen zocht, toen zij terugreisde naar Nazareth, na het groote Paascheest te Jeruzalem te hebben bijgewoond. Na onder het gezelschap vrienden en verwanten te hebben gezocht, ging zij met groote vrees voor Zijn leven weer naar de stad terug, zocht in de nauwe straten en wegen en vond Hem ten laatste in den tempel, luisterend naar de geleerde mannen en hun vragen beantwoordend. Toen Maria, zooals iedere moeder zou hebben gedaan, Hem er een verwijt van maakte, dat Hij haar zoo in ongerustheid had laten zitten, stond zij versted van Zijn antwoord: „Wist gij niet, dat ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?” Wellicht had zij dat, doch in haar hart bewaarde zij al Zijn vreemde gezegden.

Hoe menschelijk was weder haar trotsch tijdens de joodsche bruiloft te Kana in Galilea, toen zij bemerkte, dat de wijn opraaakte en zij haar zoon dit mededeelde. Zij wist, dat Hij er een oplossing voor kon vinden, ofschoon ze niet wist hoe. Zich tot de dienstknechten wendend, zeide ze: „Zoo wat Hij ulieden zal zeggen, doet dat.” Toen was zij getuige van het wonder, dat water in wijn werd veranderd. Jezus deed dit ter wille van haar, doch het toonde Zijn macht over de elementen aan.

Zij moet van Zijn wonderlijke werken hebben geweten en Zijn leeringen hebben opgevolgd, ofschoon hieromtrent niets in de Schriften staat vermeld, alleen hier en daar een passage, zooals toen zij en anderen Hem zochten, terwijl Hij het volk onderwees en Hem werd gezegd: „Zie, Uw moeder en Uw broeders wachten buiten”. Hij ging er niet heen, doch Zijn vreemd antwoord luidde: „Mijne moeder en Mijne broeders zijn deze, die Gods woord hooren en dat doen”. Met een begripend hart moet zij toen hebben gevoeld, dat Zijn werk voor haar ging.

Wat zij doorstond tijdens Zijn vervolging, verhoor, den gang naar Calvarie, kan geen sterveling

begrijpen, want zelfs met al haar kennis was Hij haar zoon en Hem werd geen doodssmart bespaard. De geschiedenis van dat moederschap was het schoonste onderwerp voor alle meesterwerken in muziek, literatuur en is een prachtig voorbeeld van toewijding, allen vrouwen ter overdenking en navolging gegeven.

Het succes van groote mannen was volgens hun eigen verklaring grootendeels het gevolg van de inspiratie en leiding van hun moeder.

Onder de Romeinsche vrouwen was Cornelia, bekend om haar schoonheid, ontwikkeling, rijkdom en intellectueele verrichtingen. Ofschoon zij de vrouw van een rijken Romein was, riep zij, toen een dame van Campania haar vroeg, haar juweelen te toonen, haar zoons aan haar zijde en antwoordde: „Dit zijn mijn juweelen”. Dit antwoord is meer besproken en vaker aangehaald en vertaald dan eenig ander voorval, door de geschiedschrijvers ons nagelaten. Cornelia was twaalfmaal moeder, doch kort na haar weduwnaastaat ontvielen al haar kinderen haar behalve drie, twee zoons en een dochter. Hen omringde zij met zoo veel liefde en zorg, dat het de bewondering der gansche wereld afdwong. Zij droeg haar verdriet dapper. Hoewel als geleerd en menschlievend groot, wordt zij heden slechts geëerd om haar moeder-zijn. Op het voor haar opgerichte monument staat te lezen: „Cornelia, de moeder van de Gracchen”.

Vele vrouwen zijn slechts bij de wereld bekend, omdat zij de moeder waren van groote mannen; toch brengt een studie van de kenmerken dezer onderscheiden zoons, geestelijk, verstandelijk en lichamelijk, een sterke gelijkenis met de moeder. Een dezer is Nancy Hanks, moeder van den grooten vrijmaker, Abraham Lincoln. Het feit, dat zij slechts negen korte jaren bij haar zoon heeft mogen zijn, dient in de gedachten van een iedere moeder de wetenschap te doen ontwaken, dat de sterkste indrukken in de jeugd van een kind worden gemaakt. In deze waardevolle negen jaren leerde zij den jongen lezen. Zij inspireerde hem met moed om tegenspoed te overwinnen en liever onder het kwade

te lijden dan kwaad te bedrijven. „Alhetgeen ik ben of ooit hoop te zijn, ben ik mijn engelachtige Moeder verschuldigd”. Deze zoo vaak aangehaalde woorden zeggen boekdeelen van haar moederliefde en opleiding.

Lucy Mack Smith, moeder van den profeet Joseph Smith was evenals de moeder van Lincoln, een typisch Amerikaansche pioniersvrouw, die armoede, moeilijkheden en verdriet had gekend; ook zij was, ofschoon haar wegen zich nimmer hebben gekruisd, moeder van een zoon, die voor de rechtvaardigheid den dood inging.

De naam van Lucy Smith zal niet onder de groote vrouwen der kerk-literatuur te vinden zijn, doch bij de Heiligen der laatste dagen wordt haar naam in eere gehouden. Zij werd onder haar volk geliefd, niet alleen, omdat zij de moeder van Joseph en Hyrum was, den vermoorden profeet en patriarch, maar om haar eigenschappen van hart en ziel. Iemand, die haar in de Nauvoo-dagen heel goed kende, schreef over haar: „Lucy Smith maakte op mij een zeer diepen indruk door haar groote macht en karakterinvloed. Zij scheen door de natuur begiftigd met de wonderlijke gaven van profetie, en gezondmaking. Zij was iemand, die geestelijke troost verleende en den bedroefden en zieken bijstond.” Zij gaf vanaf den beginne haar zoon Joseph hulp en medeleven in zijn werk. In haar verslag over zijn leven geeft zij zeer lief hun familieleven weer, beschrijft de avonden thuis met vader, moeder, broers en zusters rondom dezen geïnspireerden jongen, luisterend naar zijn beschrijvingen van de vroegere bewoners van dit vasteland (Amerika - vert.)

Onder de pioniersmoeders van het Mormonen-dom heeft wellicht niemand groote moeilijkheden doorstaan waaruit zij „zevenmaal gelouterd als goud” te voorschijn trad dan Mary Fielding Smith, vrouw van den vermoorden patriarch, Hyrum Smith en moeder van Joseph F. Smith, zesden president der Kerk. Hij betreurt het, dat zij niet lang genoeg heeft kunnen leven om te genieten van zijn voorspoed in later jaren.

Mary Fielding was een beschaafde, ontwikkelde jonge vrouw, die het

Evangelie in Engeland aannam en voor haar godsdienst naar Amerika ging. Zij bevond zich onder een verdreven en vervolgd volk. Toen haar zoon werd geboren, werd zijn vader onder valsche voorwendsels in een der smerigste gevangenissen in den staat Missouri opgesloten. Met de rest van de heiligen werd dit zwakke en zieke vrouwtje met haar zootje vanuit Missouri naar Illinois verdreven.

Haar moedige houding en waardig gedragen leed tijdens al deze moeilijke dagen, zelfs tot op het drama te Carthage, waren voor allen, die haar kenden, een wonder. Tijdens de verdrijving vanuit Nauvoo mende zij haar eigen span ossen, bracht haar kleinen jongen, die toen acht jaar oud was met andere leden van haar gezin vanuit die onherbergzame oorden naar een ander gebied. Door haar ijver, volharding en schrandereid bouwde zij zich een tehuis. Zij onderwees haar gezin de waarheden van het Evangelie en getrouwheid en gezag. Zij vestigde in hun hart door haar eigen voorbeeld, eerlijkheid, ijver naarstigheid en geloof. Haar naam loopt door de geschiedenis van haar volk als een der dapperste heldinnen en toegewijde moeders in gansch Israël.

„Mijn moeder is mijn gansche leven voor mij een leidende ster geweest” is de uitspraak, zoo vaak door president Heber J. Grant gedaan, wanneer hij over zijn moeder sprak — Rachel Ivins Grant. Haar grootste gave aan hem was, in zijn hart te vestigen een hechte overtuiging van de waarheid van het Evangelie en gehoorzaamheid aan zijn wetten, beide door leering en voorbeeld.

In deze zich steeds wijzigende wereld veranderen vanzelfsprekend de toestanden van het gezinsleven, doch wat deze wijziging ook moge zijn, de heiligheid van het moederschap is eeuwig, want het kind is een eeuwige gift. De moralen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen zijn ten opzichte van het ouderschap niet gewijzigd met de zich wijzigende toestanden. Den jongen menschen, die in het huis des Heeren voor tijd (Vervolg van blz. 177)

ALGEMEENE CONFERENTIE EN ALGEMEENE AUTORITEITEN

OUD. SYLVESTER Q. Cannon en Oud. Le Grand Richards, beiden gewezen president der Nederlandsche zending, werden tijdens de 108e algemeene conferentie te Salt Lake City respectievelijk als apostel in den Raad der Twaalven en presideerende bisschop der Kerk ondersteund. Deze conferentie werd 3, 4 en 5 April gehouden en bleek een der beste en drukst-bezochte in de geschiedenis der Kerk te zijn.

Voor zijn aanstelling als apostel was Oud. Cannon Presideerend Bisschop der Kerk. Tijdens de laatste vergadering der conferentie werd hij en zijn beide raadgevers, Oud. David A. Smith en Oud. John Wells eerlijk van hun plichten als de Presideerende Bisschop ontslagen. Terzelfder

Sylvester Q. Cannon

Als apostel aangesteld.

tijd werd Oud. Richards als Presideerende Bisschop ondersteund met Oud. Marvin O. Ashton en Joseph L. Wirthlin als raadgever.

Ongekende menigten vulden den tabernakel, de Assembly Hall en het groote Tempelplein om de woorden der Kerkleiders te hooren en van de inspireerende muziek te genieten, ten beste gegeven door het tabernakelkoor, de zingende moeders

der Z.H.V. en anderen. Geleid door president Heber J. Grant legden de algemeene autoriteiten den nadruk op het belang om de geboden dezer laatste dagen te onderhouden en voorbeelden voor de wereld te zijn.

Hierbij werden in het bijzonder het Woord van Wijsheid en de tiendewet genoemd en President Grant herhaalde zijn verklaring, tijdens de laatste October-conferentie afgelegd, dat allen leiders der Kerk, ongeacht hun ambt, werd verzocht, strikt in overeenstemming met de Evangeliebeginselen te leven of zich terug te trekken.

Over de geheele Ver. Staten luisterde men naar een gedeelte der conferentie, toen een uur der Zondagmorgenvergadering werd uitgezonden door het K.S.L. station en de Columbia National Broadcasting Company. Oud. Albert E. Bowen van den Raad der Twaalven sprak tot de radio-luisteraars over de menschelijke vrijheid, zooals in het Evangelie van Jezus Christus vervat, terwijl het bekende tabernakelkoor zich liet hooren, welk koor sinds 1929 voor muziek liefhebbers in de Ver. Staten in wekelijksche programma's voorziet.

Het was een geestelijke conferentie. Zoolang booze invloeden in de wereld blijven bestaan, zullen de Kerk en haar leden worden opgeroepen, hiertegen te strijden en voor de andere menschen der wereld den weg te banen. Dit was het onderwerp en ongeveer 17.000 personen gingen met deze in hun hart geplante boodschap huiswaarts.

Vele leden der Kerk in Nederland zullen zich Oud. Cannon alsmede zijn bekwaamheden voor deze nieuwe roeping, welke hij heeft te vervullen, herinneren. Hij werd 10 Juni 1877 te Salt Lake City geboren als zoon van George Q. Cannon en Elizabeth Hoagland Cannon, Utahpioniers van 1847. In 1899 werd hij op zending geroepen naar de Nederlandsch-Belgische zending en een

jaar later als president hierover aangesteld. In 1902 werd hij ontslagen en keerde naar huis terug, waarna hij eerste raadgever werd in het presidentschap der Pioneer Stake in Salt Lake City. In 1907 werd hij weder geroepen als president van de Nederlandsch-Belgische zending, welke roeping hij tot 1909 bekleedde. In 1917 werd hij aangesteld als president der Pioneer-Stake, hetgeen hij tot 1925 bleef, waarna hij als Presideerende Bisschop der Kerk werd ondersteund.

Oud. Cannon is civiel-ingenieur van beroep. Zijn onderwijs genoot hij in scholen en universiteiten van Utah en later studeerde hij vier jaar aan het Massachusetts Instituut der Technologie te Boston, waaraan hij in 1899 afstudeerde. Hij heeft op velerlei gebied zijn arbeid gegeven,

Le Grand Richards

Thans Presideerend Bisschop

was president van de Ingenieurs-vereeniging van Utah en stadsingenieur van Salt Lake City en is lid van de Amerikaansche Vereeniging van Civiel-Ingenieurs.

Een leven van actief dienstbetoon getuigt van de bekwaamheden van

Oud. Richards, die eveneens in Nederland twee zendingen heeft vervuld. Hij is de zoon van Oud. George F. Richards van den Raad der Twaalven en Alixe A. Robinson Richards en werd 5 Februari 1886 te Farmington, Utah, geboren. Hij genoot zijn hooger onderwijs aan het L. D. S. Business College in Salt Lake City, waar hij zich voor het zakenleven bekwaamde.

Van 1905 tot 1908 arbeide hij als reizend zending in Nederland en kwam in 1914 weer naar hetzelfde zendingsveld, waar hij tot 1916 als zendingspresident arbeidzaam was. Behalve twee korte zendingen in de Oostelijke Staten, was hij bisschop van twee wijken, had tweemaal zitting in den hoogen raad van twee stakes en arbeide als president van de Hollywood stake in Los Angeles, terwijl hij van 1933 tot 1937 over de Zuidelijke Staten-zending presideerde.

Beide nieuwbenoemde raadgevers in de Presideerende Bisschop zijn wel berekend voor den arbeid, welke hun wacht. Oud. Ashton was president van de Hyland stake in Salt Lake City en de laatste twee jaar lid van het algemeen comité van het Sociaal Voorzorgsplan der Kerk. Oud. Wirthlin was president van de Bonneville stake in Salt Lake City ten tijde, dat hij zijn aanstelling in de Presideerende Bisschop ontving.

Oud. Richards, Ashton en Wirthlin zullen over de bisschoppen der verschillende wijken presideeren en algemeen toezicht houden op de tijdelijke aangelegenheden der Kerk. Onder hun toezicht wordt de kerkelijke steun beheerd, welke voorziet in de noden van armen en behoeftigen. Het werk van dit lichaam sluit eveneens in het ontvangen en verantwoordender tienden, vastoffers en andere gaven; het samenstellen van financieele rapporten en statistieken en het bestemmen en bouwen van alle Kerkgebouwen.

— Joseph P. Lambert.

MORMOONSCHE BEZOEK BIJ EEN KROONPRINS

Door Oud. GUSTIVE O. LARSON

President der Zweedsche Zending

BIJ AFWEZIGHEID van Koning Gustaaf V uit zijn land, worden de plichten en verantwoordelijkheden van het koningshuis van Zweden waargenomen door Zijne Koninklijke Hoogheid Kroonprins Gustaaf Adolph.

Zoals overeengekomen, arriveerde ik op 22 Maart om 10 uur v.m. aan het Koninklijk Paleis. Ik bracht een prachtigen boksvellen boekomslag mede met Indiaansche bewerking daarop. Dit had ik te danken aan de welwillendheid van Oud. William R. Palmer van Cedar City, Utah.

Een aantal anderen, die bij Z.K.H. op audiëntie zouden komen, waren reeds aangekomen. Ik zag, toen ik in het gastenboek inschreef, dat ik juist teekende onder de namen van een marinegezant uit Rome en een edelvrouw, die zich bezighield met sociaal werk. Ik wachtte in een groote kamer met achthoekige vloerbewerking en prachtig beschilderd plafond. Tussen marmeren pilaren hingen aan de vier wanden groote spiegels en vanaf het plafond hingen vier massieve kroonluchters.

Een half uur lang hield ik me bezig met het opnemen van zes anderen, die voor mij de ontvangkamer binnengingen. Bijna allen waren voor die gelegenheid gekleed en hun strikte waarneming der Europeesche formaliteiten was hoogst amusant. Zij zouden ongetwijfeld Zijne Hoogheid met zeer gevarieerde onderwerpen bezighouden, en ik vroeg me af, of mijn eigen zending niet de ongewoonste van den dag zou zijn.

Toen ten laatste mijn naam werd afgeroepen, ging ik door de groote deuren de ontvangkamer binnen. Ik bevond me voor Zijne Koninklijke Hoogheid, die mij minzaam verwelkomde. Hij ontvangt zijn morgenbezoekers eenvoudig en informeel. Ik begon in het Zweedsch te spreken, doch toen dacht ik er aan, dat hij perfect Engelsch sprak en ik ging over in een taal, die mij beter lag.

„Het is mij een eer, Uwe Hoogheid te ontmoeten”, zeide ik.

„Wilt u alstublieft gaan zitten?” antwoordde hij.

Wij zaten bij een raam, dat uitzicht gaf op het Gustaaf Adolph-plein. Aan de linkerzijde ligt het Rijksdag Gebouw, in het midden het Gustaaf Adolph-monument, aan de rechterzijde de Royal Opera en verderop

Z.K.H. Kroonprins Gustaaf Adolph van Zweden.

het Grand Hotel. Tusschen het paleis en het plein ligt de North Bridge over het heldere water van de M^aalaren, hetwelk naar de Baltische Zee stroomt.

„Het is mijn voorrecht, U te groeten en een klein present over te brengen van de 50.000 Zweedsche Amerikanen, die leden zijn van de Mormoonsche Kerk in Utah en omliggende staten”, begon ik.

„Oh, ja, ik ben, zooals u weet, in Utah geweest. Bent u vertegenwoordiger van de Mormonen in Zweden?” vroeg hij.

„Jawel, dat is mijn voorrecht”.

„Hoeveel Mormonen zijn er in Zweden?”

„Ongeveer 1600. In vroegere dagen hebben zich ongeveer twee duizend bij de Kerk aangesloten, waarvan waarschijnlijk de helft naar Amerika emigreerde”.

„Wanneer zijn de Mormonen voor het eerst in Zweden gekomen en wanneer zijn ze naar Amerika verhuisd?”

„De eerste zendelingen kwamen in 1850 aan en de volgende halve eeuw zijn de meeste bekeerlingen vertrokken. De Kerk moedigt thans de emigratie niet aan”.

„Gingen alle Zweedsche bekeerlingen naar Utah?”

„Ja, bijna allen”.

„Hoeveel Mormonen zijn er in Amerika?”

„Ongeveer 750.000 zijn over de geheele Ver. Staten verspreid. Een onzer schoonste kerkgebouwen is in Washington D.C. en de Kerk zal spoedig in Hollywood, Californië, een kerk bouwen”.

„Zijn er veel Mormonen in Europa?”

„Ongeveer 30.000. De zendelingen, die de Kerk uitzendt, staan deze verspreide leden in hun godsdienstactiviteiten ter zijde. Enkele leiders in de Amerikaansche zakenwereld zijn Mormonen”, ging ik voort, en ik noemde enkele vertegenwoordigers

op regeerings- en financieel gebied.

In Amerika is de pers zeer vriendelijk jegens ons. Ik heb een exemplaar medegebracht van *Life Magazine* om U toonen, wat de Amerikaansche schrijvers over ons te zeggen hebben”.

Wij praten nog enkele minuten, toen de Kroonprins aan het present dacht. „Verontschuldigt u mij, dat ik dezen brief lees, welke zich bij het cadeau bevindt”, zeide hij.

Hij las den brief, die bij den omslag behoorde, en waarin de herkomst en voorstellingen er op werden verklaard. Het noemen van Zion National Park wekte zijn herinnering op.

„Dat is een prachtige plaats”, zeide hij. Hij maakte het pakje open en bekeek den boekomslog.

„Het is prachtig”, merkte hij op.

„De omslag is door een Indiaansche squaw gemaakt uit boksvel, door haar zelf gelooid”.

„O ja”, en hij bekeek de bewerking nauwkeuriger, terwijl ik de betekenis der figuren uitlegde.

„Wilt u alstublieft aan het Zweedsche volk in Uw Kerk mijn groeten overbrengen en hun danken voor het prachtige geschenk”.

De Kroonprins stond op en ik wist, dat de mij toegestane tijd met Zijne Koninklijke Hoogheid voorbij was. Hij gaf me wederom een hand en ik ging heen. Toen ik na een laatste buiging de deur doorging, stond hij bij het raam en bekeek den Indiaanschen boekomslog en het nummer van *Life Magazine*.

* * *

SINAASAPPELSAP wordt heden veel meer over de geheele wereld genuttigd dan ooit het geval is geweest, aldus de laatste statistieken, welke omtrent het fruitverbruik werden opgemaakt. Dertig jaar geleden werden gemiddeld per persoon 31 sinaasappelen per jaar gegeten; thans bedraagt dit aantal 79. De juiste waarde van deze voedzame vrucht wordt thans meer erkend, geven zegsmannen op het gebied van voeding en gezondheid toe. De verscheidenheid in gebruikswijze is oorzaak van de meerdere hoeveelheden der laatste jaren. Tweederden van den geheelen oogst bereikt heden den verbruiker als drank.

1 MEI 1938

VAN DE REDACTIE

MOEDERS INVLOED

HET HOOGSTE verlangen van iedere moeder is een gezin edele, succesvolle en oprechte kinderen groot te brengen. En daarbij is het het verlangen van een Heilige der laatste dagen, haar kinderen in juiste overeenstemming te weten met al de idealen en moralen van de Kerk van Jezus Christus.

Vaak is het de moeder, die in het oor van haar kinderen die woorden van geloof, inspiratie en verlangen fluistert, welke een groot succes tot gevolg hebben.

„En wanneer ontwaakte in uw ziel het verlangen om een openbaar spreker te worden” werd een groot redenaar gevraagd.

„Bij mijn moeder, die weduwe was, in mijn jeugd”, antwoordde hij. „Ik liep door de duisternis om eens een groot spreker een groote rede te hooren houden. Toen ik als gewoonlijk dien avond na de vergadering mijn plaats aan haar knie innam, terwijl het licht van het haardvuur in haar oogen weerkaatste, keek ze me aan, naar het mij toescheen met de oogen en het gelaat van een engel. Ze streek steeds maar weer met haar vingers door mijn haar en zeide: „Zouden de menschen in net zulke groote getalen opkomen om mijn jongen te hooren spreken?”

„Het was op dat moment, dat mijn moeder in mijn ziel het verlangen deed ontwaken, ja, inderdaad een brandende vastberadenheid, om spreker te worden. Het was toen en daar, dat in mijn ziel een vast, zielontroerend besluit zich vestigde en ik zeide tot mijzelf: „Ja zeker”.

Groot is de invloed van de moeder. Hoe verstandiger en vooruitziender ze is, hoe bekwaamer en verlangender, hoe rechtvaardiger en geestelijk ontwikkelder, des te beter is het voor het kind.

De groote geleerde en ontdekker Michael Pupin, vooraanstaand pro-

fessor aan de Columbia Universiteit is een groot voorbeeld van wat een man, omgeven door onoverkomelijke struikelblokken, kan ten uitvoer brengen, wanneer hij door de natuur rijkelijk begiftigd is en daarnaast de hulp, aanmoediging en inspiratie van een buitengewoon moeder heeft. De lange-afstand telefontie werd door de uitvindingen van dezen grooten man mogelijk gemaakt en de radio kwam ook grootendeels door dezen genius tot stand.

In zijn jeugd beschouwde Michael Pupin schrijven, lezen en rekenen als kwelmethoden, uitgevonden door den meester, teneinde zijn leerlingen te straffen, vooral jongens, die afspraakjes hadden gemaakt met hun vrienden en speelkameraadjes.

„Maar”, zeide de uitvinder, „mijn moeder overtuigde me al heel gauw, dat ik ongelijk had. Zij placht te zeggen: Mijn jongen, als je de wereld wilt ingaan, waarover je zoo veel hoort, dan moet je jezelf van een ander paar oogen voorzien; de oogen van lezen en schrijven. Kennis is de gouden ladder, waarmede wij naar den hemel klimmen; kennis is het licht, hetwelk ons pad verlicht in dit leven en ons tot een toekomstig leven van eeuwige glorie leidt”. Hoe nauw komen deze woorden overeen met die van den profeet Joseph Smith: „De glorie van God is intelligentie”.

Later toen hij een verandering waarnam in de houding van den jongen ten opzichte van zijn studie, was de leeraar zoo verbaasd, dat hij dacht, dat er een wonder was gebeurd. De moeder vertelde den onderwijzer, dat in een droom, ongetwijfeld geïnspireerd door het voortdurend zorgen van de moeder voor den jongen, een boodschapper haar had gezegd: „Dochter, uw jongen zal spoedig de dorpschool verlaten. Laat hem de wereld ingaan, waar hij meer geestesvoedsel voor zijn hongerig hoofd kan vinden.”

Zij vertelde dit voorval aan den onderwijzer in het bijzijn van haar zoon. Het was als een boodschap, die in zijn ziel brandde. Zijn geheele wezen laaide op van verlangen. De woorden van de moeder zette hem aan tot naarstigen en succesvollen arbeid.

Toen de onderwijzer dezen jongen uitkoos, om op het jaarfeest van de school een voordracht te houden, was het succes van den jongen Pupin overweldigend. De groote uitvinder schrijft: „Mijn moeder schreide van vreugde”. De hemelen zegene die moeders, die na haar zoons te hebben geholpen, aangeemoedigd en geïnspireerd, schreien van vreugde, wanneer zij ongewoon succes oogsten.

De moeders zoodanig te onderrichten, dat zij in het leven van haar zoons dezen zelfden schoonen invloed zullen overbrengen en in hun ziel het opwekkend en brandend verlangen doen ontwakken als in het hart van Michael Pupin opkwam — dat is het oogmerk van de Kerk.

Toen deze jongen op 15-jarigen leeftijd Servië verliet, zijn geboorteland, en naar Amerika vertrok, verzekerde hij zijn moeder „dat hij met haar zegen en Gods hulp” zekerlijk zou slagen. Zijn belofte werd verwezenlijkt, dat hij rijk aan kennis en eer zou wederkeeren.

Vrouwen schijnen soms onder zeer moeilijke omstandigheden met ongewoon geloof te zijn gezegend, met

een merkwaardig zuiver inzicht in de goddelijke dingen. Door het brons op het Zeemeeuwmonument „Opgericht ter dankbare herinnering van de genade Gods aan de Mormoonsche Pioniers” wordt aangetoond, hoe de stoere pionier werd ontmoedigd en verslagen door de zwermen sprinkhanen. Doch niet zoo met de pioniersvrouw. Met een kind op haar arm en anderen aan haar rokken richt zij haar blik hemelwaarts. En terwijl zij kijkt, ziet ze de zwermen zeemeeuwen naderen. Zij vernietigen de sprinkhanen en de oogst is gered!

Achter bijna iederen zendeling staat een moeder of vrouw of verloofde, wier ziel gloeit van geloof. Deze vrouwen, zoo sterk in inspiratie en geloof, maakten ongelooflijke opofferingen, opdat de Waarheid, het herstelde Evangelie van Jezus Christus, moge gepredikt worden in de geheele wereld, zooals Jezus gebod. Hoewel deze taak groot is, ja enorm, schijnt niettemin, waar het geloof is als een mostaardzaad, waar het geloof is als het geloof van de vrouwen der Zusters-Hulpvereeniging, niets onmogelijk. Met zulke merkwaardige vrouwen als moeders zullen machtige generaties elkander opvolgen en het Evangelie zal worden gepredikt en het zal doeltreffend worden gepredikt tot elke natie en geslacht en taal en volk en dan zal onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus, komen.

— Richard R. Lyman.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Een reproductie van een beeldhouwwerk van Oud. Avard Fairbanks, bekend Mormoonsch beeldhouwer, is op de voorpagina van *De Ster* te vinden. Over de geheele wereld vieren de Heiligen der laatste dagen den tweeden Zondag in Mei van elk jaar als Moedersdag. Deze dag wordt ter zijde gezet als een dag, waarop aan alle Moeders speciale eer en hulde wordt betoond, die door haar gewilligheid tot opofferingen, haar leeringen, haar liefde en voorbeeld de wereld zoons en dochters geven met hooge idealen en standvastige karakters.

Geen beter voorbeelden van moeders zijn er te vinden dan de pioniersvrouwen die ondanks tegenspoed, vervolgingen en moeilijkheden voortgingen en zich met bijna bovenmenschenlijk geloof en grooten moed een weg baanden, welke andere vrouwen der wereld kunnen volgen. Zij gaven althetgeen zij hadden, om God te dienen volgens de ingeving van haar geweten en leerden haar kinderen de schoonheden en belooningen van een moreel en oprecht leven.

DE WAARHEID UIT DE AARDE

Door Oud. Charles W. Penrose

DE WAARHEID zal uit de aarde spruiten en gerechtigheid zal van den hemel nederzien”. (Psalm 85:12). Dit moge als figuurlijk worden beschouwd, doch in de 19e eeuw werd het letterlijk vervuld. Temidden van vele twisten over de beteekenis van vele gedeelten van den Bijbel, welke zoo veel haat en bittere gevoelens onder predikanten en professoren in den godsdienst hadden verwekt, kwam uit de aarde een heilig verslag voort, hetwelk de goddelijke waarheid in zulk een eenvoud en duidelijkheid bevatte, dat het in het hart der geloovigen allen strijd, welke de wereld der theologie in opstand had gebracht, verbande. Toen het Amerikaansche vasteland door Columbus en anderen werd ontdekt, die er toe werden geleid, de groote wateren over te steken op zoek naar onbekende landen, werd een donker ras, bestaande uit vele verschillende stammen, doch klaarblijkelijk van eenzelfden oorsprong, in het bezit van het westelijk vasteland gevonden. Het algemeen geloof was, dat zeer lang geleden hun voorvaderen van een deel van het oostelijk half-rond waren vertrokken, doch wanneer, of hoe of waarom deze emigratie had plaatsgevonden, was een volslagen mysterie.

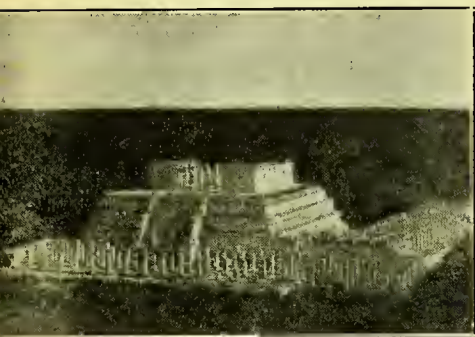
Doch in het jaar 1829 werd in den staat New York een boek uitgegeven, waarvan men beweerde, dat het was vertaald van metalen platen, welke in een heuvel in dien staat werden gevonden door een jongeman, die naar die plaats was geleid door een engel van God, werd geïnspireerd in het vertalingswerk en de op die platen aangebrachte hieroglyphen ontcijferde, bij dit werk geholpen door een instrument, eveneens bij die platen ontdekt en de Urim en Thummim genaamd. De platen zagen er uit als van goud, waren niet zoo dik als gewoon tin, waren ongeveer 15 bij 17½ cM. groot, aan beide zijden begraveerd en in den vorm van een boek aan elkander bevestigd door drie ringen aan de

achterzijde. Op bevel van den hemelschen boodschapper ving de jongeman, Joseph Smith, zoo spoedig mogelijk met den moeilijken taak, welke van hem verlangd werd, aan. Daar hij slechts weinig onderwijs had genoten, verkreeg hij de hulp van een schrijver, die opschreef, wat hem woord voor woord werd gedictieerd.

Een landbouwer, Martin Harris genaamd, die zich ook voor het werk was gaan interesseeren, ontving van Joseph Smith een copie van enkele der hieroglyphen met hun vertaling. Deze nam hij mede naar New York en toonde ze aan enkele geleerde taalkundigen, onder wie professor Anthon, die na ze te hebben onderzocht, verklaarde, dat ze juist w aen. Hiertoe schreef hij een verklaring en gaf deze aan Martin Harris. Doch toen hij vroeg, hoe de jongeman aan het verslag, waarop de teekens waren aangebracht, was gekomen, ontving hij ten antwoord, dat het hem door een engel van God was geopenbaard. Toen vroeg hij Martin Harris, om de verklaring, welke hij hem had gegeven, nog even te mogen zien. Toen hij ze terugkreeg, scheurde hij ze stuk en verklaarde, dat er heden ten dage niet meer zoiets als engelen uit den hemel bestond, doch zeide, dat hij zou trachten, het boek te vertalen, wanneer het bij hem werd gebracht. Daar een gedeelte van het verslag was verzegeld, deelde Martin Harris hem dit mede, waarop hij verklaarde: „Een verzegeld boek kan ik niet lezen”.

Dat gedeelte van het verslag, dat niet verzegeld was, werd ten laatste door Joseph Smith in het Engelsch vertaald en vormde een boek van ongeveer 600 bladzijden, hetwelk als het *Boek van Mormon* werd uitgegeven. Deze titel werd het gegeven, omdat een profeet, Mormon genaamd, op bevel van God ongeveer vier honderd jaar na Christus de verslagen verzamelde en verkortte van de profeten, die van ongeveer 600 jaar v. Chr. op het Amerikaansche

vasteland arbeidden, toen een kolonie Israëlieten vanuit Palestina werd geleid over de wateren en een talrijk volk werd, de voorvaderen der huidige Amerikaansche Indianen. Het verslag van hun reizen, hun vestiging op het westelijk halfroond, de openbaringen van God aan hen, hun verdeeling door goddeloosheid in afzonderlijke stammen, de wijze, waarop hun gelaatskleur werd veranderd, hun oorlogen, hun werken, hun gebouwen, hun gewoonten, hun taal, de woorden hunner profeten, dit alles wordt in grooten eenvoud in het *Boek van Mormon* weergegeven. Er is eveneens een verslag in opgenomen van het bezoek van onzen Heere Jezus Christus aan dit volk

De tempel der krijgslieden

een stille Boek van Mormon-getuige

na Zijn opstanding, daarmede Zijn eigen voorspelling vervullend, opgeteekend in Joh. 10:16: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijne stem hooren en het zal worden ééne kudde en één Herder.” Dat deze „andere schapen” niet de heidenen waren, zooals algemeen wordt aangenomen, blijkt duidelijk uit Christus' woorden: „Ik ben niet gezonden dan tot de verlorene schapen van het huis Israëls”. Hij vestigde Zijn Kerk onder hen en verordeneerde Twaalf Apostelen en gaf hun hetzelfde Evangelie, gezag, de gaven, machten, verordeningen en zegeningen als Hij gaf

aan de „schapen” op het oostelijk halfroond. Aldus is de volheid van Evangelie in het *Boek van Mormon*, hetwelk staat als een getuige van de waarheid van den Bijbel; de twee verslagen ondersteunen elkander en beide geven vereenigd getuigenis aan een ongeloofige wereld, dat Jezus van Nazareth de Christus is, de Zoon van den Eeuwigen God en de Zaligmaker der wereld.

Dit verslag bevat eveneens een verhandeling van een kolonie, door den Heere naar het westelijk vasteland geleid ten tijde van de verstrooiing van het volk vanuit het land Shinar en de spraakverwarring, toen de bouw van den toren van Babel werd stopgezet. De ruïnes van hun steden en tempels en forten, sinds de uitgave van het *Boek van Mormon* door reizigers en oudheidkundigen ontdekt, zijn stille doch machtige getuigen van de waarheid van het verslag. Elk volgend jaar brengt verdere bewijzen van dien aard, welke een overvloed van getuigen vormen voor de goddelijke zending van den profeet, ziener en vertaler Joseph Smith. Het *Boek van Mormon* werd sindsdien in vele talen uitgegeven en aan het onderzoek van de godsdienstige en wetenschappelijke wereld onderworpen, doch tot op heden is niemand in staat geweest iets aan te voeren, waaruit bleek, dat het niet met de joodsche geschriften overeen stemt of met feiten, door oudheidkundig onderzoek en wetenschappelijke ontdekkingen naar voren gebracht. Toch werd het in deze eeuw voortgebracht door een ongeleerden jongen, onbekend met de wereld, zeer eenvoudig opgevoed, zonder kennis der literatuur van zijn tijd en zonder zelfs de gewone kennis van den schooljongen van heden.

Volgens het *Boek van Mormon* waren de menschen, die van Jeruzalem naar het Amerikaansche vasteland reisden, en de verslagen hunner vaderen en de geschriften der wet en der profeten medenamen, van de stam van Jozef door Efraïm en Manassa en zij werden vanuit Palestina uitgeleid, toen Zedekia koning van Juda was.

Het voortkomen van het *Boek van Mormon* werd voorspeld door

Jesaja, den profeet. (Hoofdst. 29:4-19). Het is de stem van een gevallen volk, welke „uit het stof” fluistert. Het is voortgekomen in een tijd, toen de wereld dronken was, doch niet van wijn”, struikelende onder den invloed van valsche leer en zonder profeten en zieners. Het is het „wonderbaar werk en een wonder”, het welk de Heere zou teweegbrengen tot beschaving van hen, die de dingen onderstboven hadden gekeerd en die Hem met hun mond dienden, terwijl hun hart verre van Hem was.

De woorden van het boek, zoo zeide Jesaja, zou den geleerde worden voorgelegd, zeggende: „Lees dit, bid ik u” en hij zal zeggen „Ik kan het niet lezen, want het is verzegeld”. Het boek zelf zou worden gegeven aan „hem, die niet geleerd is”; en dat het dan gelezen zal worden, blijkt duidelijk (II Nephi 27): „En te dien dage zullen de dooven de woorden des books hooren en de oogen der blinden zullen het zien uit de donkerheid en de duisternis. En de zachtmoedigen zullen eveneens vermeerderen en hunne vreugde zal in den Heere zijn en de armen onder u zullen zich verheugen in den Heilige Israëls”. Het voortkomen van het *Boek van Mormon* als het „hout van Jozef” wordt eveneens voorspeld in Ezech. 37:15-22. Het onderhoud van Martin Harris met professor Anthon,

zooals hierboven aangehaald, vervult een gedeelte van Jesaja's profetie, de andere gedeelten zijn geschied in de vertaling van het boek door den ongeleerden jongen en de aanname er van door de zachtmoedigen en de armen onder de menschen en door de herstelling van het gezicht aan de blinden en gehoor aan de dooven, die de woorden van het boek hebben gezien en gehoord en getuigenis geven van zijn goddelijken oorsprong. Het „hout van Juda — de Bijbel — is nu vereenigd met het „hout van Jozef” — het *Boek van Mormon* — en zooals Ezechiël voorspelde, zijn zij één geworden in de hand des Heeren, als een getuige voor Hem en Zijn Zoon Jezus Christus in de laatste dagen.

Duizenden menschen van verschillende nationaliteiten hebben goddelijk getuigenis ontvangen, dat het boek waar is, en dat Joseph Smith, die het door de gave van God vertaalde, een waar profeet was, door God geroepen om de bedeeling van de volheid der tijden in te luiden. Ieder persoon, die het *Boek van Mormon* wil lezen met een onbevooroordeeld hart en God in geloof vragen, in den naam van Jezus Christus, zal zekerlijk een getuigenis ontvangen van zijn waarheid en geleid worden op den weg tot eeuwige zaligheid.

* * *

DE UITKOMST VAN VASTEN

IEDEREEN dient eens te weten, wat het is, om eens bijna van honger om te komen. Een zeer lang vasten moet niet anders dan onder dokters behandelingen worden ondernomen, doch iedereen kan gerust drie of vier dagen vasten en tot de ontdekking komen, dat het den geest versterkt en gevoelsinspanning opheft.

De eerste dag brengt ongeveer dezelfde lust als een dronkaard heeft, wien zijn flesch is ontzegd; de tweede dag voelt men zich ellendig en zwak; doch later komt men tot die ervaring, welke zoovele menschen der verschillende beschavingen er toe hebben gebracht, den honger te waardeeren als iets, dat leidt tot het geestelijk leven. De gedachte aan voedsel verdwijnt uit de gedachte. Men voelt zich licht en gelukkig. Er is een algemeene helderheid van denken, alsof zien en hooren scherper waren. Indien — letterlijk of figuurlijk — de man, die vast, zich in onzekeren toestand bevindt, verloren in een wild land, kan hij door honger een wonderlijk groot geloof en moed ontvangen.

— In Quest of Contentment.

PIONIERSHUMOR

—door Oud. Daniel Harrington—

HOEWEL DE Utah-Pioniers van 1847 en zij, die daarop onmiddellijk volgden, ernstige menschen waren, konden zij toch bij tijden genieten van fijne humor en gevatheid.

Het verhaal doet de ronde van een persoon, die den indruk kreeg, dat Brigham Young degave van droomen-uitleggen had. Deze persoon was den ganschen nacht door een tamelijk fantastischen droom gekweld. Den volgenden morgen vertelde hij dezen droom en vroeg aan Brigham Young, of hij er de uitlegging van kon geven. De president luisterde naar zijn verhaal en vroeg toen: „Wat hebt u gisteravond gegeten, broeder Jones?”

in en rondom Salt Lake City te zamen in de oude Social Hall.

Bij een dezer gelegenheden riep president Young bisschop Edward Hunter, die presideerend bisschop der Kerk was, naar voren en vroeg hem, verslag over zijn arbeid uit te brengen. De goedaardige bisschop gaf o.a. ook een biografische schets van zijn leven. Hij vertelde, dat hij in Chester County, Pennsylvania was geboren en grootgebracht. Daarna werd bisschop Woolley geroepen en hij vertelde ook, dat hij in Chester County, Pennsylvania geboren was. Na bisschop Woolley bracht bisschop Weiler verslag uit en zeide, dat het hem ook aangenaam was te kunnen

Salt Lake City, zooals het er in 1865 uitzag

De man antwoordde: „Nogal hartig, we hadden wat varkenslapjes, groenten en een halve vruchtencake als dessert.” De president keek hem guitig aan en zeide: „Broeder Jones, ga nu naar huis en eet van avond de andere helft van de cake op en dan zul je de uitlegging te weten komen”.

Hier is nog een ander voorbeeld van fijne humor en gezonde gevatheid. Ongeveer in het jaar 1865 riepen president Brigham Young en zijn raadgevers volgens gewoonte, alle Mormoonsche wethouders en bisschoppen der verschillende wijken

zeggen, dat hij in Chester County, Pennsylvania geboren was en dat het met zijn wijk heel goed ging. Bisschop Evans van Lehi bracht daarna naar voren, dat hij een der beste wijken in de Kerk had en er trotsch op was, dat ook hij in Chester County, Pennsylvania geboren was. Na bisschop Evans werd bisschop L. E. Harrington van Amerika Fork geroepen. Hij zeide, dat zijn wijk in prima toestand verkeerde en zag daar geen andere reden voor, dan dat hij, toen hij nog een jongen was, eens door Chester County, Pennsylvania was heengegaan!

MOEDER

door Oud. Lynn A. Argyle

DE LAATSTE 25 jaar hebben wij steeds één dag per jaar onze bezigheden voor een oogenblik vergeten om uiting te geven aan onze innige liefde en vereering voor haar, die wij allen dierbaar en heilighouden: Onze Moeder.

Ik geloof, dat de edelste en liefste vriendin, die iemand kan bezitten, zijn eigen Moeder is. Haar onsterfelijke en immer gloeiende liefde is het licht des levens voor een ieder, die zich haar taak kan indenken.

Al te spoedig is een jongen of meisje de sfeer ontgroeid, waarin hij of zij kan genieten van het onuitsprekelijk geluk, alleen door den intiemsten omgang met moeder geschenken.

Er zijn in het leven dingen, welke met geen goud te betalen zijn en een hiervan is wel de kameraadschap van een Moeder.

Wanneer wij het lijden van een Moeder voor haar kinderen overdenken, haar voortdurende opofferingen en onbaatzuchtige toewijding, dan zullen wij gewillig de woorden van president J. F. Smith erkennen: „Ik heb geleerd, de liefde van een Moeder zeer hoog te achten. Dikwijls heb ik gezegd en ik herhaal het, dat de liefde van een Moeder het dichtst de liefde van God benadert.”

Welke man zal, wanneer hij zijns moeder hart begriipt, opzettelijk haar ziel pijnigen door de in zijn kindsheid aan haar zijde ontvangen leeringen te veronachtzamen? Wanneer hij beseft, wat zij heeft moeten doormaken, ten einde hem het leven te

schenken en dat haar pijn en angst haar steeds in liefde voor hem hebben doen winnen, dan geeft hij toe: „De liefde van een Moeder benadert het dichtst de liefde van God.”

Het anker, dat velen tegen de stormen van het kwaad-doen heeft beveiligd, is de innige liefde van een Moeder.

Wanneer het gebod van God, n.l. het eeren van vader en moeder, wordt onderhouden in denzelfden zin, als waarin dit eertijds op den berg Sinai werd gegeven, zullen succes in dit leven en zaligheid in het toekomstig leven verzekerd zijn.

Wie durft de waarheid van zulk een bewering in twijfel te trekken? Bestaat er over deze schoone waarheid nog onzekerheid?

Moeder bezit den gouden sleutel tot het kinderhart; zij ontsluit het in de kindsheid en de daarop volgende jaren blijft zij het met wijsheid en raadgevingen zegenen, terwijl navolging hiervan ongetwijfeld talrijke zegeningen en geluk met zich zal brengen.

Het kleine zaad, door Moeder in hoop en teederheid gezaaid, kan een prachtboom worden, waarop zij terecht trotsch kan zijn, of het kan oorzaak zijn van een gebroken hart, wanneer Moeders oog moet toezien, hoe de boom wordt verwoest. En wie zou het op 't geweten willen hebben, dat hij de oorzaak is van Moeders pijn en angst.

Lincoln zeide eenmaal: „Alhetgeen ik ben of ooit hoopt te zijn, ben ik mijn engelachtige Moeder verschuldigd.”

* * *

HET BAART mij geen zorg, of God aan onze zijde is; het is voor mij van belang te weten, of ik aan God's zijde ben, want God is altijd juist.

Abraham Lincoln.

* * *

IK BEN een oude man en ik heb heel veel zorgen gekend, maar de meeste er van zijn nooit gekomen.

Mark Twain.

De beteekenis van het Moederschap

(Vervolg van blz. 165).

en eeuwigheid huwen, wordt aangeraden, het ouderschap als een heilige rite en een heiligen zegen waar te nemen en zich tot dat doeleinde van hun rentmeesterschap wel reken-schap te geven. De waardevolste gift, welke door den mensch tot de aarde kan komen, is het kind. Opdat die gift zoodanig moge zijn, is het absoluut noodig, dat mannen en vrouwen een rein, zuiver leven leiden, want de mogelijkheden van overerving zijn onuitputtelijk. Geen volk heeft te dien opzichte hoogere moralen dan de Heiligen der laatste dagen.

De vraagstukken, waarvoor de moderne moeder is geplaatst, zijn ingewikkelder dan die van de groote moeders van het verleden. Met de steeds grooter wordende mogelijkheden vermeerderen eveneens de verleidingen voor de jonge menschen met de automobielen, de bioscoop, de clubs en de danszalen. Het is daarom goed, enkele der feiten, in deze verslagen weergegeven, goed te overdenken, en vooral dat men niet te jong met 's levens opvoeding kan beginnen.

Er is geen tijdperk in het gezinsleven zoo gelijk aan het paradijs als de eerste jaren met kleine kinderen. Alle arbeid, zorg en aandacht, daaraan verbonden, zijn niets in vergelijking met de vreugde en aangename taak om hen te zien ontwikkelen en hun spontaan geluk in alles om hen heen waar te nemen. Kinderen geven het thuis liefde en schoonheid, want zij zijn de liefhebbers van al de natuurlijke schoonheid der aarde.

Zij beminnen de bloemen der heuvelen en velden, de liederen der vogels in boomgaarden en bosschen,

het gekabbel van de beek, de witte koppen der golven. De waakzame moeder bieden deze dingen geluk en gelegenheid voor 's levens schoonste lessen. Dit is de belangrijkste tijd voor de ouders om hun eigen gedrag te controleren, want kinderen zijn groote imitators en zullen de ouderlijke huichelachtigheid en fouten als deugden aanvaarden.

Het moederschap is niet slechts een ideaal, zooals de schilder dat op zijn doek brengt of de dichter in zijn werk, maar een plechtige werkelijkheid van een groote verantwoording. Indien de moeder volgens haar kennis en wijsheid heeft gepoogd niet te streng en niet te toegevend te zijn, niet te toeschietelijk en niet te gierig, doch bescheiden en weloverwogen, indien zij haar zoons en dochters heeft geleerd, dat een rechtvaardig leven beter is dan het zich vergeten in een onjuist gedrag, dan kan zij de troost gevoelen, dat haar leering voor hun welzijn was en zij volgens haar beste kennis getracht heeft, hen juist te leiden. Moederliefde is even onveranderlijk als de sterren; zelfs met veroordeeling voor oogen blijft zij bestaan, wanneer anderen zich afwenden. Iedere moeder verheugt zich in het succes van haar kinderen, heeft verdriet over hun tegenspoed. De moederliefde is de gouden kroon op het hoofd der vrouw, of haar verblijfplaats een paleis is op de hoogten of een hut in de wildernis.

„Moeder! we hebben haar allen gekend in dezelfde persoon, doch dezelfde stralenkrans omgeeft elk afzonderlijk gelaat in de heerlijkheid van zijn eigen goddelijkheid”.

* * *

F RUIT IS het ideaal voedsel, om tusschen maaltijden te worden genuttigd, aldus Dr. John Harvey Kellogg. Voor menschen, die graag tusschen de maaltijden nog iets gebruiken, is Dr. Kellogg's raad fruit te eten, uitsluitend fruit. Het is het eenige voedsel, dat licht verteerbaar is en door het lichaam gemakkelijk kan worden verwerkt. Het wordt het publiek aanbevolen, veel meer fruit te eten, omdat het het lichaam kracht geeft en niet bezwaart.

INTERESSANT ALLERLEI

KAMP CLOUD RIM (50 mijl ten oosten van Salt Lake City) is het eerste kamp van de Padvinders in Amerika. Aan het meer, hetwelk zich 2700 Meter boven den zeespiegel bevindt, zal een kamp worden gemaakt voor meisjes van elken staat der Ver. Staten, hetwelk voldoet aan de eischen van het comité. Tijdens Augustus zal in het kampeeren ook zijn inbegrepen het bezoeken van mijnen, uitstapjes en natuurkundige besprekingen.

HET GEBRUIK van Alcohol in Duitschland is volgens de jongste statistieken van dat land verminderd. Den jongen menschen zoowel als den volwassenen wordt voorgehouden, dat het gebruik van alcohol nadeelig is; met de toename van het onderwijs is een afname van het alcohol-verbruik waar te nemen. In vele scholen worden leerlingen onder 16 jaar, die zich alcohol of tabak laten voorzetten, gestraft. Ter bevordering der drankbestrijding zijn vele vereenigingen opgericht en deze verrichten veel goeds. De Deutsche Vereeniging tegen het gebruik van alcoholische dranken werkt in die richting, dat aan jongelui onder 16 jaar en personen met verantwoordelijke posities het gebruik van alcohol en tabak zal worden verboden. De Vereeniging heeft eveneens ten doel, het misleidend reclame-maken met alcohol en tabak tegen te gaan. De jonge Deutsche atleten zijn voor bijna 100 procent onthouders van deze genotmiddelen.

VRUCHTENSAP wordt heden veel gebruikt, ten einde te voorzien in de vraag van het publiek naar verschillende vruchtendranken. Iederen dag voegen de fabrieken van niet-alcoholische dranken nieuwe merken aan hun lijst toe. Aan het druiven- en appelsap, hetwelk de laatste jaren algemeen gebruik is geworden, zijn nog toegevoegd grapefruit-, sinaasappel-, ananas- en tomatensappen en zulks in groote hoeveelheden en de laatste nieuwe sappen zijn die van citroen, lindebloesem, besframboos, granaatappel, pruimedant, abrikoos, perzik. Deze „gezondheids-

dranken” worden in ieder land der wereld meer populair.

EEN DER interessantste dingen in het Juweelenhuis in de Tower of London is de Maundy-schaal, welke ieder jaar op den Donderdag voor den Goeden Vrijdag naar de Westminster Abbey wordt gebracht. Daarop worden kleine roode zakjes gelegd, waarin zich bevinden een zilveren penny, een zilveren twopence, een zilveren threepence en een zilveren fourpence, waarvan ook exemplaren dicht bij den schaal liggen. Dit Maundy-geld wordt ieder jaar door den Koning, vergezeld van een gift in kledingstukken, uitgereikt aan arme vrouwen en mannen, terwijl het aantal van elke sexe overeenkomt met des Konings leeftijd. De schaal met het geld wordt naar de Abbey gedragen door een der leden van de Lijfwacht in vol tenue.

JOHN COBB, Londensch bontmakelaar en wereldvermaard sportman, heeft onlangs bekend gemaakt, dat hij zijn voorbereidingen heeft getroffen voor een ander bezoek aan de Zoutvlakten van Utah, waar hij dezen zomer een poging zal wagen om het nieuwe snelheidsrecord te breken. Het huidige record staat op naam van een anderen Engelschman, Kapitein G. E. T. Eyston, die op 19 November 1937 met een snelheid van 311.42 mijl per uur over de vlakten vloog in zijn reusachtigen racewagen „Thunderbolt”. Sinds zijn laatste bezoek aan Utah in 1936 is het steeds het verlangen van Mr. Cobb geweest, naar de racebaan nabij Salt Lake City terug te keeren, welke door automobilisten als de beste der wereld wordt beschouwd. De wagen, waarin Cobb het record van Kapitein Eyston zal trachten te verbeteren, is de nieuwste op dat gebied, weegt ongeveer de helft zooveel als de „Thunderbolt” en ontweekt slechts de helft zooveel paardenkracht als de laatste. Kapitein Eyston en Ab Jenkins, de bekende Mormoonsche racer, zullen eveneens dezen zomer op de Zoutvlakten nieuwe records trachten te vestigen.

„ZEVEN DAGEN” Dieet en „anti-zetmeel”-dieet van het verleden zijn heden vervangen door het „oefening-dieet”. Iederen dag komen meer dieet-kundigen tot de conclusie, dat het niet zoozeer is, wat wij eten, dat ons dik maakt, doch wat wij doen, om het overtollige door oefening

„weg te werken”. De dokter heeft onlangs enkelen zijner dieet-patienten gezegd, dat zij mochten eten, wat zij wilden, doch dat zij zich stipt aan zijn oefening-voorschriften moesten houden. Het nieuwe „dieet” blijkt zeer te voldoen, waar het werd beproefd en toegepast.

* * *

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. Richard D. Lewis, voordien president der gemeente in Rotterdam-Overmaas, is aangesteld als president van het Amsterdamsche district en Oud. Garth B. Nebeker, gemeentepresident te Delft, zal hem te Overmaas opvolgen.

Oud. Paul B. Clayton, gemeentepresident te Gouda, zal arbeiden als president van het Rotterdamsche district, terwijl Oud. Dean I. Nuttall vanuit Groningen is geroepen, ten einde in Gouda Oud. Clayton's plaats in te nemen.

Oud Erwin Schick, gemeentepresident in Den Helder, is naar Den Haag verplaatst, en Oud. Joseph O. Peterson heeft Amsterdam verlaten naar Den Helder, om de opengekomen plaats in te nemen. Oud. Orme Jergensen is vanuit Harlingen vertrokken en aangesteld als gemeentepresident te Dordrecht.

Oud. Boice Carr is van Utrecht naar Amsterdam vertrokken; Oud. Grant Greenhalgh van Leeuwarden naar Harlingen; Oud. Jacob A. Jensen van Amsterdam naar Leeuwarden; Oud. Thomas van Drimmelen van Groningen naar Den Haag; Oud. John H. Grimshaw van Den Haag naar Groningen en Oud. Lorenzo C. de Haan en Oud. La Var Hooley van Meppel naar Rotterdam-Overmaas.

Doopdienst

Tijdens een op Zondag, 24 April j.l. te Rotterdam gehouden doopdienst werden gedoopt door Oud. Paul B. Clayton: Anna de Graaff-Balten, Cornelis de Graaff en Franzina Verbiest, allen van Gouda. Oud. William H. Koew doopte Hendrikus Hartman en Alida Hartman-Boer van Utrecht en Herman Bob van Bennekom en Martje de Vries van Dordrecht.

Wij wenschen dezen leden van harte geluk met dezen stap en vragen, dat de Heere hun op den door hen ingeslagen weg zal geleiden en bijstaan.

Districts-conferenties

In Groningen werd 16 en 17 April j.l. een goede conferentie gehouden. Zaterdagavond, 16 April j.l., werd onder leiding van O.O.V. en Jeugdwerk met groot succes een muziekavond gehouden. De vergaderingen werden volgens voorgesteld plan gehouden, waarbij men hoorde van zendelingen, plaatselijke leden alsmede den zendingspresident. Van de gegeven zangnummers door het koor, het gezamenlijk zingen alsmede speciale nummers viel zekerlijk te genieten.

In de avondvergadering der Rotterdamsche conferentie, welke 23 en 24 April j.l. te Rotterdam werd gehouden, het hoogtepunt der succesvolle conferentie, waren 210 personen aanwezig.

De Zaterdagavond voorzag in een muziek- en declamatieprogramma, hetwelk door allen naar waarde werd genomen.

Zondagmorgen 9 uur werd een priesterschapsvergadering gehouden en in den loop van den dag drie openbare vergaderingen. Leden van de zendingshoofdbesturen, zendelingen, plaatselijke priesterschapsleden alsmede president F. J. Murdock waren de sprekers van dien dag. In de morgen- en avondvergadering verzorgde het Rotterdamsche koor het muzikaal gedeelte en in de middagbijeenkomst het koor van Rotterdam-Overmaas.

De eerste districtskonferentie van het Haagsche district zal op 7 en 8 Mei a.s. worden gehouden in de zaal »Liahona« Loosduinschekade 11, Den Haag.

Vergaderplaatsen van de Heiligen der Laatste Dagen.

Almelo

■ *3e Westerdokstraat 25.*

Amsterdam

■ *Weteringschans 101.*

Apeldoorn

■ *Griftstraat 18*

Arnhem

■ *Boulevard Heuvelink 179.*

Delft

■ *Koornmarkt 21.*

Den Haag

■ *Loosduinschekade 11.*

Den Helder

■ *Jansendwarsstraat 8.*

Dordrecht

■ *Museumstraat 23.*

Utrecht

■ *Witte Vrouwensingel 92.*

Gouda

■ *Keizerstraat 7.*

Groningen

■ *Poelestraat 54.*

Haarlem

■ *Jansstraat 85,
Gebouw „De Nijverheid”.*

Leeuwarden

■ *Nieuweburen 126.*

Leiden

■ *Gerecht 10.*

Rotterdam

■ *St. Janstraat 15a.*

Rotterdam-Overmaas

■ *Hoek van Bas Jungeriusstraat
en Blankenburgstraat.*

Schiedam

■ *Lange Haven 59a.*

In alle gemeenten beginnen de Zondagsscholen om 10.30 uur v.m.
en de avonddiensten om 6 uur n.m.

FAMILIE- DRUKWERK

NOODIG?

Laten wij het voor u

DRUKKEN

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus«

Langebrug 107, Leiden

Telefoon 950 — Giro 79376

Lezers van dit blad hebt gij reeds

bij

ons

Uw

tijdschriften

laten

inbinden

